

Sygn.akt IICa 203/13

IICz 250/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Wojciech Damaszkowski

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 roku w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko T. G.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 25 stycznia 2013 r, sygn.akt IC 746/12

I. apelację oddala,

II. zażalenie odrzuca,

III. zasądza od S. K. na rzecz T.

G. kwotę 300 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt II Ca 203/13

II Cz 250/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bolesławcu zaskarżonym wyrokiem z dnia 25 stycznia 2013 r., po rozpoznaniu sprawy w trybie uproszczonym, oddalił powództwo S. K. skierowane przeciwko T. G. o zapłatę kwoty 7.500 zł z tytułu wykonania pomnika nagrobego i zasądził od powoda na rzecz pozwanego 1.217 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji ustalił i ocenił, że strony nie zawierały umowy o wykonanie pomnika nagrobego. Umowę taką natomiast S. K. zawarł z J. G., nie było zatem podstaw do uwzględnienia powództwa wobec T. G..

W apelacji powód zaskarżył powyższy wyrok wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie od pozwanego kwoty 3.000 zł ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Skarżący zarzucił wyrokowi:

1. niewyjaśnienie istotnych dla sprawy okoliczności oraz naruszenie przepisów kodeksu cywilnego dotyczących zawierania umowy o dzieło oraz wykonywania zobowiązań poprzez błędne przyjęcie, że pomiędzy stronami sporu doszło do zawarcia takiej umowy z konsekwencją wynikającą z art. 646 kc;
2. naruszenie ogólnych przepisów dotyczących przedawnienia;
3. nieuwzględnienie art. 405 kc.

S. K. złożył również zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku wnosząc o jego zmianę poprzez nieobciążanie powoda tymi kosztami.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 394 pkt 9 kpc zażalenie do sądu drugiej instancji na zwrot kosztów procesu orzeczony w wyroku jest dopuszczalne, jeżeli strona nie składa środka zaskarżenia co do istoty sprawy. Skoro powód złożył również apelację, to jego zażalenie, jako niedopuszczalne na podstawie art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc podlegało odrzuceniu.

Apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter ograniczony i można ją oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Powód opiera swoje zarzuty na naruszeniu art. 646 kc regulującego przedawnienie roszczeń wynikających z umowy o dzieło oraz art. 405 kc dotyczącego bezpodstawnego wzbogacenia. Naruszenie pierwszego z powołanych przepisów jest nieuzasadnione o tyle, że Sąd pierwszej instancji ustalił, iż powoda z pozwanym nie łączyła umowa o dzieło. Ocenę tę, jak się wydaje skarżący podziela, skoro zarzuca „błędne przyjęcie, że pomiędzy stronami sporu doszło do zawarcia takiej umowy”, w uzasadnieniu apelacji dodając, że „Pomiędzy stronami sporu nigdy nie doszło do żadnych uzgodnień w celu zawarcia umowy, ceny i warunków płatności”. Skoro również pozwany zaprzeczał, aby zawierał ze S. K. umowę o wykonanie pomnika nagrobnego to fakt ten ostatecznie należało uznać za nie budzący wątpliwości i przyjąć, że strony nie łączyła umowa o dzieło.

Nie zachodziły podstawy do oceny czy w związku z nieistnieniem umowy o dzieło pozwany nie został bezpodstawnie wzbogacony skoro pomnik został wykonany na jego rzecz. W postępowaniu uproszczonym – zgodnie z art. 505⁴ kpc zmiana powództwa nie jest dopuszczalna i dotyczy to również etapu postępowania apelacyjnego. Zakaz przedmiotowej zmiany powództwa ma charakter bezwzględny i dotyczy zarówno zmiany żądania, jak i zmiany podstawy faktycznej żądania zgłoszonego w pozwie. Skoro zatem w pozwie wywodzone roszczenie z umowy to zmiana podstawy powództwa na bezpodstawne wzbogacenie nie była dopuszczalna .

Z powyższych względów apelacja podlegała oddaleniu (art. 385 kpc).

Powód działając za pośrednictwem zawodowego pełnomocnika wystąpił z żądaniem przed Sądem I instancji oraz wywiódł apelację, a ostatecznie jego roszczenia nie zostały uwzględnione. Znajduje zatem zastosowanie reguła zawarta w art. 98 § 1 kpc, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie niezbędne koszty procesu. Pozwany, również działający przez zawodowego pełnomocnika, złożył odpowiedź na apelację i należne były mu koszty zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej w wysokości 300 zł. Ani charakter sprawy, ani sytuacja osobista powoda nie uzasadniały odstąpienia od obciążania go kosztami sporu.